

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz Rusije.

30. maja st. st. [Izv. dop.]

Izvestno je, da imajo Nemci dve meri, jedno za se, drugo pa za tiste narode, katerim prodajajo plodove svoje nemške kulture. To se je pokazovalo že tisočkrat v Avstriji, v Nemčiji in sploh povsod, kjer Nemec stoji trdno. Mislim, da primerov ni treba navajati, vidite jih pri sebi doma vsak dan.

Nihče ni še pozabil, s kako srditostjo je lanskó leto nemški kancelar gonil iz Nemčije ruske podložne, pomnimo celo, da je svoje milostive oči obrnil celo na uboge piskrovezce Slovake, katerim je uhod v Nemčijo zaprečen, kajti Nemci, češ, sami lahko delajo mišlovke in vežejo piskre. Germanizacija poljskih provincij pa je bila posebno v nebo upijóč greh; to je bil barbarski čin, ki ga more izumiti le nemško brezsrčje in le Nemec more biti tako popolnem neznan s čuvstvom prava in pravičnosti in zahtevami najprostejšega človekoljubja in priličja.

No, jedva se je pojavil zakon ruske vlade, „gledé pridobitve in eksploatacije nedvižnih imetkov v nekaterih zapadnih gubernijah“, udarili so Nemci ob boben v svojih nemških časopisih, ki so verni odmev Bismarckove piščalke, o „ruskem barbarstvu“ in odkrili so v ime „kulture“ križarsko vojno proti Rusiji. Se ve da, mi nismo tako priprosti, da bi še mislili, da je Nemcem pri srci „kultura“ kot taka. V trebuhu je zakrutilo — das ist des Pudels Kern! Nemci, ki doma v „reichu“ vselej kažejo svojo hlapčevsko pokorno dušo, takoj pri prehodu čez mejo, za Eidkumenom, povzdigajo glavo in čuvstvujejo, da so prišli v deželo, kjer živi „inferiore Race“, v deželo, ki jim odkriva široko polje k razširjenju nemške kulture, privozijo soboj sto in sto jednako lačnih Miheljnov in najvešji se ruskega kruha, propovedujejo o „deutsche Macht und Grösse“, o kulturi, o tem, da so vsi narodi, posebno pa slavjanski, ustvarjeni samo za to, da bi se na njih plodile nemške pijavke. In pri vsem tem ti Nemci, razni direktorji fabrik, kemiki, mehaniki, lésniki, upravljajoči (verwalter), mislijo in trdijo, da mora Rusija blagodariti Boga, da Nemci sploh hoté živeti v njej!

Germanizacija, to je, pricepljenje nemškega jezika, nemških pravov, nemškega razvrata in dru-

gih plodov nemške npravstvenosti — vse to se je velo v zapadnem kraju Rusije tako energično, tako sistematično, tako predrzno, frivolno in cinčno, da smo se čudili, kako da je ruska vlada tako ravno-dušno mogla gledati na vse to počenjanje Nemcev v naše ruske zemlji.

Germanizacija Alzacije, Poznanji in ruskih zapadnih pokrajin, to je bil glavni smoter nemške politike poslednjih let. V Rusiji je germanizacija imela še drugo nalogo: pripraviti vse potrebno na slučaj germanske invazije. Vsak potóček, vsak mostiček, vsaka kočja je izvestna nemškemu generalnemu štabu; ne zabite, da polovica „verwalterjev“ — so nemški bivši častniki. In res, kako prijetno bi bilo Nemcem, ko bi se uvalili v Rusijo: tam jedna fabrika, tam druga, tam gromadno, bogato imenje, katerim upravlja Nemec, tam drugo, tam tretje, povsod kruh, žito, goved, seno in celo piva „razlivnoje morje“ — „mein Liebchen was willst du noch mehr?“ Vojaki bi prišli sicer v Rusijo, a prišli bi vender kakor domov.

Ni čuda, da so zagrmeli v turški boben razni Radziwilli in Hohenlohi, ni čuda, da so se obrnili celo k Bismarcku v protestu proti ruski vladi. Knezu Radziwillu, adjutantu starega Viljema, pripada skoro polovica Minske gubernije. Koliko „kulture“ se da nasaditi na tako obširnem ozemlju! Seveda, vsled nove postave ne bodo šli iz Rusije samo Radziwilli in Hohenlohi, „kulturträgerji“, no i najemniki drugih Nemcev, katerih imena so manj izvestna, šlo bo ne sto ali dvesto, no tisoče kulturnih klopov nazaj v Germanijo, in hod se je že začel; črez Varšavo so se peljali direktorji treh velikanskih tovarn, ki so morali ostaviti službo; drugi pobirajo kopita; še drugi pa prejemljo rusko podložništvo, ali hote to storiti; no ruske vlasti so prišle na sled, da so nekateri gospodje Nemci, sprejevši rusko podložnost že poprej, (ker sluh o sedanjem zakonu nosil se je že zdavnej) pri tem ostali v nemškem podložništvu, t. j. da so podložni dveh držav! Res, čuditi se mora človek, ko vidi, kako razna so sredstva, h katerim pribegajo naši soselje, da bi z jedne strani sebe obogatili, z druge pa gladili pot mirnemu zavojevanju naših zapadnih okrajin. No, kakor se mi zdi, ruska vlada jako energično sledi zdaj za podobnimi sleparji.

Nekateri ruski listi trde, da zakon o omeje-

nji nemške mirne invazije ne bode dovolj silen, in da se bodo Nemci dvignili v globino Rusije, to je v tiste, notranje gubernije, na katere se omenjeni zakon ne razprostira. Tako zahtevajo indirektno najstrožje izvajanje zakona in ob istem času obračajo pozornost vlade na to, da je treba zagraditi Nemcem pot v sredino Rusije. Bojazen, da Nemci začno rogoviliti v globini Rusije, je po mojem mnenju odveč, kajti tu bodo oni odrezani od premege občenja s svojim „vaterlandom“ in v političnem odnošaji posebne škode ne mogo storiti. Razen tega direktor fabrike ali upravitelj imenja bode v vsakem oziru Rus, kajti gospodar, zna je, da se podobni zakon, kakor je sedaj uveden v zapadnih okrajinah, more pojaviti tudi za srednje gubernije in da so razen tega administrativne mere vselej v rokah vlade, ne bode naročal iz Nemčije dragega pogodbo k sebi privezanega direktorja ali upravitelja, zna je, da ga bode danes ali jutri po volji vlade moral odpustiti iz službe.

Nemški oficijozji so začeli govoriti, da sta se v poslednji čas Rusija in Nemčija zelo zblížali; tudi z Dunaja in Pešte se iz poročja, da so razmere mej Avstrijo in Rusijo postale bolj prijateljske; se ve da, ako je Nemčija začutila v sebi prijateljstvo k Rusiji, se ob Avstriji to razume samo po sebi. — „Kudà igólka, tudà i nitka!“ No, v Rusiji o tem zblíženji nič ne znamo in k sožaljenju Nemcem, germanskim in avstrijskim, moram reči, da se posebno dobro čutimo, odkar so nam oni nemnogo začeli kazati svoje pravo obličje.

No ne hoče-li Bismarck z lepo dobiti to, kar se z grdo ne dá? Ne hoče-li on izprositi kaka olajšanja ali izključenja svojim Radziwillom i Hohenlohom? Man merkt die Absicht und wird verstimmt. Naj bo, kakor hoče, vlada ruska je ukazala vlastém v nazvanih zapadnih gubernijah, da imajo vsi inostrani lesniki, upravitelji in direktorji fabrik čez štirina jst dnij ostaviti svoje službe. In kakor sem rekel, začeli so se gospodje Nemci že pomikati iz Rusije domov. Srečno pot!

Na izvestno turško okrožnico glede Bolgarije je Rusija odgovorila, da dokler sedé v vlasti sedanji regenti-šarlatani, ona se ne misli umešavati v bolgarske zadeve. Iz diplomatskih krogov se poročja dalje, da je priziv evropskih velevlavstij k Rusiji, pridružiti se jim, silno razžalil v Petrogradu, neko-

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Jednoindvajseto poglavje.

(Dalje.)

S spoštovanjem je Mabel naudajala sveta zapoved, ki je bila z božjo veljavo utrjena. Deklica je pripognila glavo prek kovčega ter je z odprtim svetim pismom v roci pokleknila.

Sedaj se je znova oživel oni že davno izpobabljeni prizor iz nje mladosti, ko jej je gospa Herbertova prvokrat ta imenitni nauk poudarjala in priporočala. Kako živo se je sedaj spominjala zadnjega večera šolskega življenja. Takrat jo je bila zvesta učiteljica opominjala, naj se varuje hudobnega sovražnika, čegar prisotnost v svojem srci je bila toli ponosno tajila, onega sovražnega samoljubja, ki najsvetejše čute izpodkoplje in zapeljano dušo podjarmi.

Dalje se ni mogla več sama sebe varati. Kljub vsem svojim velikim prilikam, kljubu njenemu ponosu in vsemu zaupanju na samo sebe, kljubu vsej svojej toli poudarjani ljubezni do Henrika čutila je, da so jo tehtali ter prelehko našli, da jo je v plemenitosti presegel bolni otrok, da ni ljubila, kot je Roza ljubila.

Potrta, ponižana, polna hrepenjenja, da bi bila na poti dolžnosti razsvetljena, privzdignila je glavo ter je zopet odprla knjigo razodenja; takrat so pa nje oči zadele na besede: „Kajti če nas srce obsodi, Bog je večji od srca in ve vse stvari.“

Kot bi se nenadoma in prvokrat v svojem življenji zavedala nevidne prisotnosti Onega, ki vsa srca vidi, ki vse želje pozna, nehala je boriti se s seboj samo; in oziraje se po pomoči, po kateri je toli goreče hrepenela, izlila je svojo dušo v molitvi. Oblika, držanje in besede goreče pobožnosti so bile, dasi nenavadne, vsaj ne nove deklici, ki je bila iz pobožne rodovine ter je bila po versko odgojena. A doslej še nikdar ni v vsej ponižnosti pokornega otroka pred božjim srdom žrtvovala resnično žrtvo skromnega potrtega srca; še nikdar doslej se mu

ni približavala z duhom žrtvovanja same sebe, ki vsklika: „Tvoja volja, ne moja naj se zgodi.“

In z molitvijo dobila je moč. Oborožena je bila s krščanskim sklepom in okrepcana s krščanskim upanjem; vzdignila se je s trdnim sklepom zlegu naravnost se ustaviti, z upanjem, da bode greh naposled zmagała. Ni bil le nje lastni greh, katerega je hotela pobijati, kajti v tej uri združevanja z najvišjim bitjem posvetila se je sveti stvari ter svečano obljubo storila. Ne samo z besedo in jezikom, temuč v dejanji in resnici hoče po sesterski ljubiti in za blagost nesrečnega brata skrbeti. Z gaslom „dolžnost“ in z zastavo „ljubezen“ bode se srčno postavila na stran Henriku ter mu bode z božjim blagoslovom angelj, ki bi ga rešil.

Naložila si ni s slepo gorečnostjo, niti nepremišljeno, da bi ta nebeški poklic izpolnila. Popolnem je premislila in razumela žrtvo, katero od nje zahteva. Dolžnosti in Bogu se žrtvuje, vedela je dobro, da mora malika svojega mladega srca s prestola pahniti, da se mora sebična ljubezen umakniti popolnem nesebični ljubezni, človeška ljubezen božji ljubezni. Ko bilo bi drugače, potem ne bi bila toli

likrat je že Rusija objasnila svoje stališče, a sosednje „prijateljske“ države so vendar tako predrzne, da se obračajo še k njej v vprašanji, na katero se jim je tako često odgovarjalo že popolnem kategorično. Ne razgovarjati z regenti, pravijo naši diplomati, no soditi jih je treba kot navadne puntarje in ubijalce. To nastrojenje umov v Petrogradu izvolihali so že regenti; začela se jim je tresti koža in oni so baje zadovoljni z vsakim knezom, samo s pogojem, da bi se jim, regentom-krvopivcem, dala polna amnestija in da bi razni korporali, katerim so oni dali častniški čin, ostali na svojem mestu. Se ve da, na te pogoje se nihče ne bode oziral. Rusija terja polno kapitulacijo in ona ima k temu ne samo pravico, ampak tudi prepričanje, da doseže, česar terja.

Zadeve v Aziji povračajo se zelo hudo za Angličane. Jedno afgansko pleme za drugim pridružuje se k ustašem in emir je blokiran z vseh strani. Na bedo Angličanov je še Perzija stopila odločno na stran Rusije. Nedavno je vlada šaha Nasi-Eddina vsprejela ruskega poslanca kneza Dolgorukega tako sijajno, kakor da je član vladajoče obitelji; čez nekaj dni pa se je perzijska vlada obrnila v Petrograd s protestom proti Angliji, ki ukrepljiva Herat, češ, da Afganistan ni angleška zemlja in da Angličani po mednarodnem pravu nimajo nobene pravice zidati tam utrdbe. Petrogradski kabinet je vsled tega poslal noto angleški vladi, katere ton je jako energičen. Sploh se Angličanom poslednji čas ne godi posebno dobro: sultan anglo-turške konvencije neče ratifikovati; koliko časa, truda in denarjev je bilo zastonj! Sir Drummond-Wolff baje iz kože leze. Seveda upijejo o rusko-francoske intrigi. Čas je zares, da bi se mi učili pri Nemcih in Angličanih. Nemce posnemamo zdaj v naših zapadnih gubernijah, katere skoro očistimo od nemških parazitov; Anglijo pa vzamemo kje drugje za roge.

Moje prorokovanje o „trdnosti“ Garašaninove stranke v Srbiji se izpolnjuje. Milan je, kakor čitam, definitivno vsprejel demisijo svojega pomagača. Zelo lahko je, da Ivan Ristić pride na krmilo. Le malo počakajte! Kraljica Natalija ni zastonj izbrala Rusije kot mesto svojih počitnic, in ne zastonj so njo vsprejemale oficijalne osebe tako sijajno; ne zastonj je ona predmet občnih ovacij povsodi v Krimu, kjer se pokaže. Nadejati se je, da kadar se vrne v Beligrad, bode Garašanin že v svojem Tuskulu užival plodove svojega despotičnega vladanja in nad glavo mu bodo šumela prokletja vsacega istinega srbskega domoljuba in upila bo kri Soldatoviča in drugih nedolžno ubitih po maščevanju.

O mačjej muziki, ki so jo Čehi zagodli dru. Vladislavu Riegerju, govore ruski časopisi z velikim obžalovanjem moža, ki je bil malik češkega naroda, in ki je v pogoni za baronskim naslovom zašel tako daleč, da ga v zlatej Pragi mora čuvati — policija! Tu l' as voulu, Georges Dandin!

V „Temps“ piše iz Rima, da se Lev XIII. misli z nogami in rokami upreti proti Slovanom, ako zahoté slovansko liturgijo. Tako je dopisnik „Temps“ slišal od necega kardinala. Nam je prav tudi tako; čim bolj se struna napenja, tem skorje poči. Kdo bode imel od tega dobiček, kdo izgubo, to pokaže bodočnost. Gotovo je le jedno: da dobri pastir ne zapušča svojih ovac, ako jih pa za

pušča, ni pastir, nego najemnik, katerega glasu ovce ne bodo poznale. Krutorogov.

Stvari na Češkem.

II.

Poglejmo. V poslednjih desetletjih so bili Čehi, kakor sami trdijo, že večkrat dospeli — malo da ne — do cilja. Pa vselej je pihnil nasprotni veter, in Čehi so bili, zopet pri — Sisifovem delu! Ni davno, kar je razodelo glasilo Češkega kluba, da je nasprotna sapa zapihala z dvornih krogov na Dunaji, potem tudi iz Berlina in naposled — od ovađstva avstrijskih Nemcev. Take izjave in objave so jako pomenljive in poučne, sosebno za bližnjo bodočnost. Kdo je porok Čehom, da isti veter zopet ne raznese vseh nad ravno v trenutku, ko bi se jim imele spolniti? Težavno je govoriti o tej kočljivi točki, vendar pa kaže, da za Čeha ustava ni še najhujše zlo. Kjer je jeden sam narod, ki obseza in vlada ali je vladan v državi, tam njegova osoda ni toliko nevarna, in absolutistična oblika utegne razviti enakomerno in veliko poprej celoto narodov. Kjer pa ni zanesljivosti v glavnih potih politike, tam daje ustava več poročstvo za gotov, če tudi počasniški napredek. Stranke si niso nikdar toliko nevarne, kakor veter, ki deluje preko ali nad ustavami. In če preti nevarnost nad Čehi in drugimi Slovani, gotovo ne prihaja toliko od strank, ki se sučejo na ustavnem poprišču, kolikor od stranj, ki so močnejše, nego sila ustave. Ker pa ustave naše države niso toliko krepke, kakor drugod, je nevarnost tudi za Čeha toliko očitniša, v nekem zmislu ravno tolika, kakor da bi ne bilo nikakešne ustave.

Kdor razmere pozna in premišljuje, nas dobro umé in razvidi, da Čehi gledajo v bodočnost z nekako negotovostjo, kakor n. pr. mi Slovenci. Zato je jako težavno presojevati, ali hodijo češki voditelji prava pota. Nihče jim ne more zameriti, če so previdni; jedino previdnost jih vede bliže do cilja. Razložek bi bil jedino v tem, ko bi bilo moči več in prej doseči z isto previdnostjo. Kajti v oboru previdnosti se razprostira več potov.

Na nemški strani je jedino kapitalistična stranka previdna, pa ne toliko, da bi rešila narode, kolikor zato, da bi nadalje ne izgubljala gmotnih dobičkov. Pošteno previdnih s slovansko desnico je tudi nekoliko nemških konservativcev, ker se tudi bojujejo za idejalniše dobičke. Drugi nemški oddelki so predrzni; ta drznost ne izvira toliko iz lastne moči, tudi ne iz nad, ki jih stavljajo v ustavo, ampak sosebno zaradi tega, ker se opirajo na sile, ki delujejo za nemško narodnost v Avstriji preko in zunaj ustave. Zato pa je nemodro pričakovati, da bi se Nemci te vrste pogodili s Čehi in drugimi Slovani na podlagi zdaj veljavne ustave. Za Nemce delajo moči, ki nimajo s totransko ustavo opraviti ničesar. Še celó Madjarov nam ni posebno poštovati za ta del. To izredno nadsilo čutijo dobro tudi češki voditelji, in od tod izrek dr. Riegerja, da je Čehom pridobivati mrvo za mrvo.

Silno važno vprašanje pa se tu usiljuje: Ali ne prehitijo Nemci v tem Čehov? Ali se ne utegnejo zaplesti Čehij v dosezanji mrve za mrvo?

To vprašanje je najpomenljivejše, ker od prave rešitve take taktike je zavisna osoda Čehov, potem

pa tudi Slovencev in še drugih avstrijskih Slovanov. Ako prehvapijo Nemci Čeha, potem se ne pravišja ne oni, ne drugi Slovani. Kajti kolikor koli se udajo Nemci do pravičnosti nasproti Slovanom, zgodi se to jedino zaradi Čehov, to pa zato in jedino tedaj, ko bi Nemci ne mogli drugače utrditi se, kakor s pogodbo s Čehi. Ko bi prišlo do tega, da bi se Nemci ne bali več nikake znatne škode od češke strani, potem bi se oni ne bali sploh nobene avstrijske narodnosti več.

Ravno zategadelj pa je Čehom treba največe previdnosti, ker Nemci napenjajo in napnejo prej vse druge strune, nego da se bodo pogajali z lepa z Čehi. Kar koli storé, zgodi se vsled sile, ne pa vsled priznanja pravice, zgodovinskega prava ali vsaj enakopravnosti.

Za načelo postopanja so se, kakor smo omenili, češki voditelji odločno izrekli. Dosezanje mrve za mrvo v ustavnem življenji ni sramotno, kajti ustavno napredovanje se vrši bistveno korak za korakom in to potom kompromisov ali pogajanja za vsako mrvo posebe.

Vse je torej na tem, da se za pojedino mrvo ne dá več, nego je vredna. Vrednost mrvam, ki se bodo delile Čehom in drugim zanemarjenim Slovanom, pa odločuje pogled, koliko bo imela vsaka mrva pomena za bodočnost. Brez tega pogleda utegnejo nasprotniki prehvapiti vsak hip Čeha in druge Slovane. Dobiček v kakem oziru za sedanjost utegne obsezati največo izgubo za prihodnjost. Češki znamenitiši zastopniki so poslednji čas izjavili se o mnogoterih rečeh, katerih bi ne sodili jednako, kakor bomo to izjavili v prihodnjem odstavku.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 21. junija.

Sporazumljenje mej Nemci in Čehi na Češkem se ne bode lahko doseglo. Če se staročeški vodje tudi jako prizadevajo, da bi se sporazumeli z Nemci, če se po čeških listih ponuja Nemcem vedno spravo na podlagi popolne enakopravnosti, vendar v nemškem taboru o tem nečejo nič slišati. Čehi bodo morali spoznati, da je sedaj sprava z Nemci nemogoča. Še le čez kaj časa, ko se bodo Nemci preverili, da do prejšnjega gospodstva več ne pridejo, bodo postali spravljivejši. Sedaj je pa za avstrijske Slovane najboljša politika, da se bolj zblizajo mej seboj. — V nedeljo bil je velik mladočeški tabor na gori Rip. Gregor je v izvrstnem govoru podarjal, da on in njegovi tovariši ne ustopijo več v klub, v katerem imajo fevdalci in klerikalci veliko besedo. Dr. Janovsky je priporočal, da bi se Avstrija uredila na demokratičnej podlagi. V avstrijskem državnem organizmu se pa mora obnoviti češko kraljestvo. Sicer se bodo pa morali Čehi postaviti na splošno slovansko stališče. Nazadnje vsprejela se je jednoglasno resolucija, katera graja sedanjo češko politiko.

Bosensko-hercegovska vojska se bode pomnožila za štiri stotnije. Častniki in podčastniki se bodo vzeli iz avstro-ogerske stalne vojske.

Vnanje države.

Nova srbska vlada bode v kratkem nazaj poklicala metropolita Mihajla. S tem bode popravila silno krivico, ki se je storila temu dosojanstveniku. — Po nekem poročilu nemških listov iz Belegrada je položaj v Srbiji jako resen. Kralj izgublja nekda um zaradi preobilega uživanja močnih vin ter je jako nervozen. — Zategadelj je

dolgo nema nasproti klicu, ki jo je v službo Gospo dovo klical.

Varana od zgovornega razuma, podjarmljena od premočnega veleuma in prostovoljna jetnica v verigah, katere prilizovanje tako dobro zna kovati, hodila je nekaj časa po cvetočih livadah, dospela je vrhunec častihlepnosti in se je sončila v sanjah bodoče blaženosti. A prišel je čas, ko so bile priproste besede otroškega jezika izbudile glas speče vesti. Vojena od roke majhnega otroka, povrnila se je bila k zvesti svariteljici svoje mladosti ter je sklenila, da v bodoče posluša nje svarila, da bode ravnala se po načelih blagovitega darila ter ponižno hodila po stezi, ki v večno življenje drži; hrepenela je le po časti, da bi izvršila delo, katero jej je bilo naloženo, ter se veselila nad, ki neumrjčnost obetajo.

O tej uri naudušenosti, o tem času duševne zmage dozdevala se jej naloga ni težavna. Naloženo si dolžnost olajševala jej je že ljubezen, ki najhujše težave v življenji slajša in delavcu polovico njegovega bremena odjemlje; kajti oni trenotek, ko je sebe samo zatajuje postala čuvarica svojemu bratu,

povrnila se je njenemu srcu v polnem toku ona goreča in srčna sesterska ljubezen, katero je bila doslej le sila neke druge strasti zatirala. Na ta način se je hotela žrtvovati le Henrik, ker jo je dolžnost k temu klicala; tudi se je z ozirom na vse ginijoče spomine iz nje otročjih in naslednjih deviških let upiralo nje srce, da bi ga zapustila.

Ko je sedaj šla prek sobe, da bi sklep izvršila, kazalo je nje obličje ono radostno mirnost, ki jo vzvišen namen oživlja ter sveta naloga naudušuje. Nje vedenje ni izrazovalo več ne obotavljenja niti negotovosti; nje roke, ki so se bile pred jedno uro nedolčnosti tresle, izvrševale so sedaj naglo in dobro, kar so imele storiti.

Ludviki je brzo pisala listič ter jej naznanila, da se je premislila in da se potovanja ne udeleži. Navedela jej pa ni drugega razloga nego golo resnico, da se je zadnji trenotek prepričala, da mora doma ostati. Prosila je sestro, naj jej pogostoma piše, pozdravila je srčno dečka in nadejala se je, da bode Cecilija zvesto nadomestovala Lidijo. Ludvika jo bode v tuji družbi pač malo pogrešala; to bila bi, mimo grede rečeno, pak lahko opustila,

ker se gospa Leroyeva v veliki družbi skoro nič ni menila za rodovinske vezi.

Bilo je skoro pol noči, ko se je Cecilija vrnila iz gostilne, če prav še ni bila vsega za potovanje pripravila. Čudila se je, da je bil Mabelin kovčeg še prazen in da so bila vsa oblačila zopet na navadnem mestu spravljena.

„Cecilija, jaz ne potujem,“ rekla je Mabel prav mirno čudeči se hišini. „Vzemi jutri ta listek ter ga izroči sestri, ko jo na parniku najdeš. Robert poskrbi za tvojo pratež. Veš, le dobro pazi na dečka.“ In odpustila jo je z ukazom, naj le precej gre spat, ker bode morala jutri rano ustati.

Ko je bila junaški sklep svojega duha na ta način z dejanjem uresničila, čutila se le je utrujenost, ki razdraženosti navadno sledi. S prijetnim čutom, da se je mučne sumnje iznebila, in s ponižnim zaupanjem na oblast onega, ki jej je bil moč podelil, udala se je radostna pokoju, po katerem utrujeno telo hrepeni; zaspala je naglo in spala tako sladko in mirno, kot že ni mnogo tednov spala.

(Dalje prih.)

celo mogoče, da ga bodo v kratkem morali odstraniti Milana, ter imenovati regentstvo. Koliko je v tem resnice, ne moremo vedeti. Morda nemški listi le zato širijo take vesti, ker jih jezi, da je prišel Ristić na krmilo. — Neka poročila zagotavljajo, da bo Ristić posebno pazil, da se ohrani prijateljstvo Avstrije. Bolgarski pravosodni minister obiskal je Ristića, ko je z Dunaja potoval skoz Beograd v Sofijo. Ristić mu je nekda zagotavljal, da bode skusil ohraniti dobre odnose z Bolgarijo.

Ruski veleposlanik na Dunaji, knez Lobanov, je poročal svoji vladi, da je ne davno bil pri njem Aleko-paša, ter ga prosil, da bi Rusija podpirala njegovo kandidaturu za bolgarski prestol. Vprašal ga je tudi, če se hoče v tej zadevi obrniti v Peterburg. „Novoje Vremja“, ki to poroča, pravi, da bi Rusija nikakor ne priznala volitve Aleko-paše. — Velikemu sebranju bode vlada predlagala spremembo ustave v tem zmislu, da bode sebranje izvolilo jednega regenta za jedno leto. Drugo leto se pa bode volitev ponovila, in na ta način se bode tako dolgo vladala Bolgarija, da se velevlasti spozna o kakem kandidatu za bolgarski prestol.

Ruski listi zahtevajo, da se omeji svoboda luteranske cerkve v Rusiji, ker služi političnim namenom. Luteranski duhovniki so v Rusiji pravi propovedniki nemške kulture.

V soboto se je zborovanje nemškega državnega zbora zaključilo s prestolnim govorom. Ko je državni tajnik pl. Böttcher prečital prestolni govor, izrekel je še, da cesar priznava delovanje državnega zbora, ki je toliko storil za zboljšanje državnih financ še več pa za zboljšanje brambre države, kar je prvi pogoj za ohranjanje miru. Državni zbor je opravičil svojim delovanjem zaupanje naroda, za kar se mu tudi cesar zahvaljuje. Ta posebna cesarjeva zahvala je nekoliko osupnila poslance, ker dosedaj ni bila v navadi.

Angleška vlada je poizvedela, da ob petdesetletnici vladanja kraljice Viktorije nameravajo Irci izvršiti več dinamičnih atentatov. Prijeli so že jedno osebo, ki se je pripeljala iz Amerike ter je imela mnogo razstrelivih snovij pri sebi. Policija prišla je na sled jako razširjeni zaroti.

Dopisi.

Iz Sevnice 17. junija [Izv. dop.] Dne 14. 15. in 16. t. m. bile so pri nas volitve za okrajni zastop. Pri taistih so naši nemškutarji, njim na čelu „silovit“ dr. Ausserer prav siromašno ulogo igrali. V skupinah kmetijskih občin in trgov bila je zanje borba itak brez upanja. S toliko večjo silo vrgli so se na skupino veleposestnikov. Ti gosposko oblečeni, napuhneni in puhli bahači, ki sicer kmeta ne pogledajo, ponižali so se toliko, da so kmetijske veleposestnike s svojim pohodom nadlegovali, četudi drugače o slovenskih kmetih z zaničevanjem govorijo.

Seveda si ti denarni mogotci v svoji ošabnosti domišljujejo, da se jim bo na njihov migljaj vse priklanjalo. Mislimo, da so od te bolezni za vselej ozdravljeni. Ne jednega volilca neso na svojo stran dobili. Ostali so sramotno na cedilu. Najbolj pomilovanja vreden je dr. A. Kunčič. Rad bi bil kaj za svojo stranko opravil, še raji se svojemu upniku in dobrotniku dr. Aussererju, — od kojega milosti je zavisen —, poslužnega skazal. Pa siromašek ni mogel ničesar opraviti. Vse vozarenje in prikupovanje ni nič izdalo. — Na dan volitve prišlo je vseh naših 6 volilcev. Nemškutarska banda spravila je na volišče cele tri svoje matadorje namreč: dr. Ausserer, dr. Kunčič in Smrekar, da so svojo tragikomično rolo do konca doigrali.

Izvoljenih bilo je šest naših zastopnikov. Nasprotniki volili so sami sebe in so imeli po tri glasove. Iz tega se vidi, koliko zaslonbo ima dr. Ausserer v svojem okraji, ki se pri vsaki priliki napihuje in širokousti ter živo spominja na ono basen od žabe in vola. — Mej svojimi Tirolci bi morebiti imeli več sreče. — V skupini trga Sevnškega izvoljenih je soglasno 6 narodnih zastopnikov in kmečke občine so ravno tako izvolile soglasno 9 narodnih zastopnikov. Vsa čast zavednim in hrabrim volilcem. — Le trg Reichenburg, kjer se je po čudni zadnji občinski volitvi obdržal nemškutarski odbor, volil je 2 nemškutarja, tako da šteje okrajni zastop 21 narodnih zastopnikov, 2 nemškutarja in jednega zastopnika iz skupine veletrgovcev.

Iz Košanske doline 18. junija. [Izv. dop.] 11. dan t. m. izročili smo materi zemlji truplo ranjkega g. Leopolda Dekleve, župana in posestnika iz Buj poleg Košane.

Pogreba, kakeršen je bil ta, se ga v Košanski dolini še nikdar videlo ni, pa tudi drugod, celo po mestih so taki pogrebi kaj redki. Kdor je videl ta tako nenavadno velik spreved, spoznati je moral pač takoj, da je bil ranjki jako spoštovan ter priljubljen. Doposlalo se je od raznih krajev in to od

odličnih oseb 15 dragocenih ter krasnih vencev. Krsto nosili so po dolgi ter težavni poti sami občinski odborniki, oziroma svetovalci, to je spremenjalo šest čt. gg. duhovnov. Mej veliko množico ljudstva, koje je prišlo, da ranjkemu posledno čast izkaže, bilo je mnogo odličnih gg. posestnikov, trgovcev, uradnikov, učiteljev in drugih mož. Gospodje pevci zapeli so na domu kaj ginjaivo ubrano „Blagor mu“, na pokopališču pa „Nad zvezdami“. Na gomili je lepo govoril g. dež. poslanec Kavčič. Z jedeno besedo, celi pogreb bil je vsestransko tak, kakeršnega je bil ranjki g. Leopold Dekleva vreden in kakeršnega si je v resnici zaslužil.

Ranjki je res užival veliko zaupanja in spoštovanje mej domačimi kakor tudi mej drugim občinstvom; tako bil je skozi mnogo let vedno župan košanske županije, izvoljen je bil v cenilno komisijo, bil je vedno načelnik krajnega šolskega sveta, bil je ud cestnega odbora, isto tako ud pogodbovalne komisije. Bil je uzoren kmetovalec in gospodar, kot tak odlikovan je bil s tremi srebrnimi svetinjami, a odlikovan je bil tudi, in to vsled priporočila veljavnih oseb, od Njega veličanstva s srebrnim križcem s krono za zasluge.

Iz vsega se dá razvideti, da je bil ranjki g. L. Dekleva mož, kakeršnih, žal, le malo nahajamo mej nami. Prebivalci Košanske doline pa tudi drugi pač britko občutimo prezgodnjo smrt tega moža, — bil je namreč šele v 51. letu. — Dal Bog, da bi ga skoro kdo nadomestil.

Blag spomin na ranjcega ostal bode mej nami še v pozne čase. Hladna zemlja naj mu bode lahka. X.

Domače stvari.

— (Biskup Strossmayer) peljal se je preteklo nedeljo v Gorico, kjer ostane dlje časa.

— (Osobna vest.) Gospod bukovinski deželni predsednik, baron Pino Friedenthal praznuje 1. julija v Velikovi v krogu svoje rodbine srebrno poroko in se od ondi dne 4. julija vrne na Dunaj.

— (Sv. Alojzija) praznovala so danes vse Ljubljanske šole sv. mašo.

— (II. mestna deška šola) dobila je novo zastavo, katera se je danes blagoslovila.

— (Ljubljanski tiskarji) priredé v nedeljo dne 26. t. m. popoldno izlet v Vevče v spomin rojstnemu dnevu njih zaščitnika J. Gutenberga.

— (Preiskava) vrši se pri domačem pešpolku št. 17. Ko je pretekli petek tukajšnji brigadir polk inspiciral, oglasilo se je iz 3. kompanije 28 mož ter tožilo, da stotnik Sch. hudo ž njimi ravna. Jednega da je udaril po glavi in ga ranil, drugega na lice, tretjega na roko itd. Bila je cela vrsta pritožb in gospod brigadir bil je nekda zelo presenečen in nevoljen.

— (Hišna preiskava.) V uredništvu „Hrvatske“ v Zagrebu je policija iskala rokopisa dveh dopisnikov o volitvah. Dobili neso nič. Odgovornega urednika so pa zaprli.

— (Z Goriškega) piše prijatelj našega lista: Ravno zdaj sem dobil v roke tiskane obravnave deželnega zbora Goriškega za leto 1886. Naslov na zavitku je samo italijanski, kakor da bi bila deželna uprava samo za Italijane. Na Tirolskem izdajajo take obravnave v obeh deželnih jezikih, čeravno imajo Nemci večino. Na Goriškem je pa ravno narobe. Nu, saj taka je v deželnem zboru in v deželni hiši v Gorici skozi in skozi. Tako skrbi deželni odbor za pravice Slovencev, kjer sedi voditelj slovenskega prebivalstva na Goriškem. Ex ungue leonem!

— (Starost učencev, ki hočejo ustopiti v gimnazijo.) Državni zakonik objavil je te dni zakon, ki določuje, da morajo učenci, ki hočejo ustopiti v gimnazijo, biti že deset let stari, ali pa vsaj do konca decembra istega leta, ko se oglašé za ustop, izpolniti deseto leto.

— (Šolski pouk o hudej vročini.) Oblastva na Goriškem dobila so te dni ukaz, da se ne sme poučevati v šoli, kadar zunaj v senci termometer kaže 18°.

— (Čitalniškega zbora izleta v Podutik) udeležilo se je razen gg. pevk in pevcev tudi mnogo družega odličnega občinstva. Pri uhodu v Podutik postavljen je bil lep slavoelok, kjer so došle pevke in pevce pozdravili domači fantje, dekleta so pa pevcem pripelale lične šopke. Gospod dr. Bleiweis vitez Trsteniški se zahvali za preprijazni sprejem, na kar zbor zapoje „Lepa naša domovina“ in ob enem se tudi oglase možnarji, kojih pok se je daleč razlegel po gorovji. V prijetni gostilni gosp.

Vodnika, kjer je bila izvrstna postrežba, pričelo se je živahno gibanje, komaj so se zvrstili mešani in moški zbori, že so se oglasile harmonike in hkratu bilo je polno plesalk in plesalcev, ki so se pridno vrstili po gladki travi; na drugem kraju aranžiral je pa dovritni gosp. Pelan proste igre, pri kojih je bilo obilo smehu. A ne samo to, tudi redki pevski užitek imeli so vsi udeleženci, ker je bil tudi na vzoči operni pevec gosp. J. Nolli, ki ravno sedaj biva za nekoliko časa v Ljubljani. Gosp. Nolli je bil toliko prijazen ter stopil v zbor in z g. Medenom zapel krasno „Bodi zdrava domovina“ in pel je že tako lepo, da očarano občinstvo ni s ploskom in odobranjem popred mirovalo, da se je morala pesen ponavljati; komaj pa so potihnili pevci že zaori stoterni žvela Nolli in Meden! Pa občinstvo ni popred utihnilo, da je gosp. Nolli se zopet vzdignil in zapel „Danici“ in „Kje dom je moj,“ to zadnjo skladbo pel je že tako krasno in nahušeno, da se kaj takega pač redko kedaj sliši. Mej mnogimi napitnicami pouzročila je največje nahušenje ona gospoda opernega pevca Nollija, ko je napival vsem Slovincem in sploh vsem Slovanom, na kar je pevski zbor in zbrano občinstvo stoje in razoglavo zapelo „Hej Slovani.“ In tako je prehitro poteče čas v prijaznem Podutiku.

— (Zrelostni izpiti na obrtnih šolah.) Naučno ministerstvo je minuli teden izdalo jako važno naredbo, ki se tiče obrtnih šol. S to naredbo odpravili so se 1881. leta uvedeni odhodni izpiti na obrtnih šolah in uveli zrelostni izpiti. Ministerska naredba podrobno določa način in obseg zrelostnih izpitov. Urejeni bodo večinoma po istih načelih, kakor so zrelostni izpiti na družih srednjih šolah. V nekaterih zadevah seveda bodo drugače, kar že zahteva namen obrtnih šol. Najglavnejše določbe zrelostnih izpitov bodo sledeče: Z zrelostnim izpitom se konča ves pouk na višjih obrtnih šolah in njega namen je dokazati, če si je dotičnik pridobil zares strokovno in splošno izobrazbo, ki je primerna namenu obrtnih šol. Učitelji lahko odsvetujejo abiturijentom, o katerih ni upati, da bi z uspehom prestali izpit, da naj se ga nikar ne udeležé. Ta svet morajo z motivacijo sporočiti starišem. Izpit je pismen, oziroma grafičen in praktičen, in usten. Kar se tiče predmetov, naredile se bodo tri skupine; razločevali se bodo abiturijenti stavbenega, mehaničnega in kemičnega oddelka. V vsakem oddelku bodo praktični izpiti iz štirih strokovnih predmetov in učnega jezika. Dokaz znanja nemščine na nemških obrtnih šolah, se nič ne omenja. Namen izpitom ni, se prepričati, koliko takih podrobnostij zna učenec, katere bode pozneje pozabil, ampak če je eksaminand kos nalogam svojega poklica, če je prav ne razumeva, in če bode svoje znanje znal v praksi porabiti. Zategadelj se smejo pri izpitih porabljati učni zvezki in zbirke formul. Usten izpit bode deloma javen. Sestavila se bode izpraševalna komisija iz vladnega zastopnika, katerega bode imenoval naučni minister, ravnatelja in dotičnih učiteljev. Predsednik komisiji bode vladni zastopnik. K izpitu se bode povabilo občinsko zastopstvo in trgovska in obrtna zbornica istega kraja. Stariši abiturijentov bodo imeli tudi svoboden ustop k ustnim izpitom. Ustni izpit se more odpustiti, ako je dotičnik napravil prav dobro pismeni izpit, vendar sme temu ugovarjati c. kr. izpraševalni komisar. Ravno tako sme c. kr. komisar odreči potrjenje votumu izprašujočih učiteljev, če se ne strinja z njegovim prepričanjem, o čemer se pa ima poročati ministerstvu. Če abiturijent ne zadostuje v jednem predmetu, sme izpit ponavljati čez dva meseca, sicer pa še le drugo leto. Za zrelostni izpit plača eksaminand 5 gld. takse. Skupni donesek tacihi taks razdeli se mej izprašujoče učitelje.

— (Gad pičil) je včeraj na Golem 5 letnega otroka J. Zeleznika, ki je čez neko 1 meter visoko kamenito ograjo hotel lezti. V levo roko pičeni umrl je v malo urah v velikih mukah.

— (Otvorenje Hrpeljske železnice.) 17. t. m. nastavilo se je po vseh postajah Hrpeljske železnice obratno osobje. Otvorenje železnice, ki je bilo napovedano na 30. t. m., se je preložilo na 5. julija.

— (Lep meteor) opazovali so mej Štorjami in Šezano predvčeraj. ob 1/2 12. ure po noči. Njegova svetloba bila je intenzivno rudečepomerančasta. Letel je od vzhoda proti zapadu; videl se je kakih 15 sekund. Iz Litije se poroča, da so baš istega večera opazovali meteor nad Lokami poleg Zagorja in je letel od vzhoda proti zapadu. Z jako intenzivno

svetlobo je kar očaral opazovalce. Raztel se je v rdeče, modre in zelene barve.

— (Učiteljsko društvo za Sežansko-Komenski okraj) zboruje 7. julija t. l. ob 9. uri dopoldne v prostorih narodne šole v Sežani s sledečim sporedom: a) Prebere se zapisnik zadnjega zborovanja. b) Poučnje se slovica v II. oddelku III. razreda. c) Kritikuje se pouk. d) Predava se o risanju v osnovnih šolah. e) Nadaljuje se o kmetijstvu v nadaljevalnih tečajih. f) Nasvetuje se to in ono. — K obilnej udeležbi vabi odbor.

— (Toča) pobila je dne 15. t. m. v novomeškem in kočevskem okraju. V prvem okraju napravila je 150.000 gld. škode, v drugem 200.000 gld.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 21. junija. Cesarjevič Rudolf imenovan vitezom reda hlačne podveze.

Požun 20. junija. Mesto Duna-Szerdahely gori od včeraj na vseh koncih. Zažgali so nekda protisemiti. Novovoljeni poslanec Szabo je na cesti kleče prisegel uničenje židov na zastavo, ki so mu jo prinesli. Vsi pristaši njegove stranke so ž njim prisegli. Dosedaj je zgorelo 80 hiš in 120 rodbin rešilo je samo življenje. Dve stotniki pijonerjev odšlo je od tod v Duno-Szerdahely na pomoč.

Pariz 20. junija. Po poročilu „Journal de Debats“ iz Peterburga, Rusija ne misli ničesar storiti zastran Bolgarije, dokler ostane sedanje regentstvo. Finančno stanje Bolgarije je jako slabo. Uradniki in vojaki ne dobivajo plače. Denarja ni moč dobiti na posodo in zagradelj bode regentstvo kmalu palo.

Pariz 20. junija. „République Française“ se poroča, da je predvčeraj naznanil angleški veleposlanik sultanu, da e dobil nalog, Carigrad takoj ostaviti ako do torka ne bode ratifikovana angleško-turška pogodba.

Rim 20. junija. Italija naznanila, je francoskej vladi, da se iz finančnih ozirov ne more udeležiti razstave.

Razne vesti.

* (Razstava v Harkovu.) V septembru in oktobru letošnjega leta bode v Harkovu na južnem Ruskem splošna razstava. V razstavo smejo poslati svoje izdelke in pridelke tudi inozemci. Udeležile se je bodo nekda razne avstrijske tovarne za kmetijsko orodje in stroje. Upati je, da bodo potem Rusi bolj naročali kmetijske stroje v Avstriji, ko si jih bodo na razstavi ogledali, to tembolj, ker se baš okrog Harkova posebno pečajo s kmetijstvom ter je zemlja jako rodovitna.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanji slasti, napenjanji, tiščanji v želodci in nerednem iztrebljenji, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po pošttem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisem. 11 (19-4)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192-63)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

20. junija.
Pri **Bimulus** iz Krfa. — Hopp, Adler z Dunaja. — Wunderlich iz Starega mesta. — Cerny iz Olomouca. — Dr. Burger iz Kočevja. — Marini iz Gorenjskega. — Pazimadi iz Trsta. — Pregelj iz Pulja.
Pri **Rosaš**: Dr. Rosaš, Minkuš, Tschöp z Dunaja. — Bojardi, Dobiashek iz Grada. — Neugebauer iz Altone. — Dr. Pfeiffer iz Trsta.
Pri **bavarskem dvoru**: Šutej iz Starega trga.
Pri **avstrijskem cesarji**: Flaschka iz Pliberka. Steinhuch z Vrhniko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
20. junija.	7. zjutraj	733-36mm.	17.4° C	sl. svz.	jas.	0-00 mm.
	2. pop.	736-10mm.	24.6 C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	735-56mm.	18.0 C	sl. szh.	jas.	

Srednja temperatura 20.0°, za 1.4° nad normalom.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Loterijsne srečke 18. junija.

V Trstu: 56, 88, 79, 48, 30.
V Linci: 90, 42, 76, 24, 57.

Dunajska borza

dne 21. junija t. l.

Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.35	gld. 81.40
Srebrna renta	82.50	82.55
Zlata renta	112.90	112.90
5% marčna renta	96.85	96.90
Akcije narodne banke	888	88
Kreditne akcije	283.70	283.30
London	126.60	126.50
Srebro	10.04	10.04
Napol.	5.95	5.95
C. kr. cekini	62.20	62.17 1/2
Nemške marke	25 gld.	129 gld. 25
4% državne srečke iz l. 1854	100	163
Državne srečke iz l. 1864	100	101
Ogerska zlata renta 4%	88	85
Ogerska papirna renta 5%	105	50
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	116	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	126
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gld.	176
Kreditne srečke	10	18
Rudolfove srečke	120	104
Akcije anglo-avstr. banke	170 gld. n. v.	231
Tramway-društ. velj.		20

Ker mi ni mogoče na vsa čestitanja prijateljev odgovoriti pismeno, izrekam tem potom vsem svojo

najtopplejšo zahvalo!

Rajko Kastelic,

(457) c. kr. svetnik.

Št. 14.088.

(456-1)

Razglas.

C. kr. za mesto del. okrajno sodišče Ljubljansko daje na znanje:

Vsled prostovoljne prošnje dedičev Marije Jallen iz Ljubljane vršiti se ima

dne 2. julija 1887

ob 9. uri dopoldne v tusodni dvorani javna, od c. kr. deželnega sodišča Ljubljanskega zapuščinsko-oblastno dovoljena dražba njive, nahajajoče se v t. s. zemljiščnih knjigah pod vlož. št. 913 kat. obč. Brezovica, ki spada k zapuščini Marije Jallen in je cenjena 475 gld. 64 kr.

Upnikom zemljišča ostane zastavno pravo ne glede na kupno ceno, in prodajalci pridržé si osem-dnevni rok za odobravanje dražbe.

Zemljeknjižni izpisek in pogoji, zbog katerih ima osobito vsak ponudnik pred ponudbo položiti 10%no varščino in vsled katerih ima kupec plačati skupilo v 14 dneh po pravokrepnosti prodaje, se morejo pri sodišči pogledati.

C. kr. za mesto del. okr. sodnija v Ljubljani,
dne 6. junija 1887.

NAJBOLJŠI
PAPIR ZA CIGARETE
JE PRISTNI
LE HOUBLON
Francosk fabrikat
CAWLE-jev & HENRY-jev v PARIZU.
Pred ponarejanjem se svari!

Ta papir priporočajo
dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann,
profesorji kemije na Dunajskem vaeučilišču,
in sicer zaradi svoje izvrstne kvalitete, nasebne čistosti
in ker mu neso pridjane nikake zdravju škodljive reči.

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljšé in najcenejšé

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v

njijino stroko spadajoče blago.

(87-102)

LJUBLJANA.

Za franciškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. štev. 4. **LJUBLJANA.**

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

K slavnemu godu častitamo gospici Veko-slavi Košenini-jevi v Spodnji Šiški ter naudušeno kličemo: (458)

Živela Vekoslava!

300—400 izpraznenih služeb

vseh strok za gospode in dame, kakor tudi mnoge agentur. nahajajo se v vsaki številki v na Dunaji, III, Löwen-gasse 4 izhajajočem „Allgem. Stellen-Anzeiger“ za Avstro-Ogersko in Nemčijo.

Jedini solidni organ v Avstro-Ogerskej. Naročnina za 1/4 leta 2 gld., za mesec 70 kr. Posamična številka po 20 kr. v pisemnih markah. (3)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani cenl.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravlјice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz mojega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbna Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlóska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolmir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški válpet. Povest. — III. Sin kmetkega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
- 6. zvezek:** I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Oraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld. Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nezvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročé skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v

(79-24)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Kongresni trg,

Gledališka stolba.